

Str. 6. *b.* अधि «auf». Rosen: अधि locativo praefigi amat: अधि त्वचि h. XXVIII. 9; अधि क्षमि XXV. 18; अधि सानि XXXII. 7; अधि द्यवि XXXIX. 4; अधि विष्टपि XLVI. 3; अधि भूम्यां, *Nir.* I. 15. Ablativo frequentius postponitur: क्नादधि h. XXIX. 6; धनोर्धि XXXIII. 4; मृतादधि XXXVI. 11.

c. सक्से «vigoris caussa», Rosen.

Str. 7. Die Scholien bei Stev. अग्रियः श्रेष्ठः सन् कृदिस्फुमनस्यङ्गीकृतः । शतमः सुखतमः । — अथा übersetzt Stevenson mit «after», Rosen mit «itaque». Jenes scheint richtiger zu sein.

Str. 8. Die Scholien bei Stev. मदाय तत्पानत्रयकृषाय । वृत्रक्ता शत्रुघातक इन्द्रः । Rosen: «Universum hoc libamen paratum Indras gaudii caussa adit, Vritrae occisor, ob libaminis potum.» Ich würde es vorziehen, den 1ten Vers als einen Satz für sich aufzufassen: «Das ganze Opfer ist bereitet; Indra ergiebt sich der Freude, der Vritra-Tödter geht zum Soma-Trank.»

Str. 9. *a.* Die Scholien: आपृण = सर्वतः पूरय । Rosen: Conf. *Vāg'as. Samh.* XVII. 72: भाता अत्तरितमापृण । Derivant a. r. पृण, ut मृण, h. XXIX. 5, a r. मृण्. Utrique verbo radicem vocali terminatam पृ (पर), मृ (मर) subesse credo, quae litteram णा ex additamento nonae conjugationis adsciverint.

c. Die Scholien bei Stev. स्वाध्यः सुधु सर्वतो (= आ) ध्यानयुक्ताः । Ich hätte im mittlern Texte सुग्राधिग्रस् schreiben sollen, da स्वाध्यस् aus dieser Form leichter erklärt werden kann, als aus स्वाधियस्. Um auf स्वाधिग्रस् zu kommen, müssen wir annehmen, dass sich ein langes ई oder ऊ in der ältern Sprache vor Vocalen verkürzte.

HYMNE XVII.

(Str. 1. *c.* = *Sāmav.* II. 2. 2. 8)

Str. 1. *b.* Die Scholien bei Stev. सम्राज्ञोः समीचीनराज्योपेतयोः सम्प्रदीप्यमानयोर्वा । आधृणो प्राथयि । — Rosen übersetzt सम्राज्ञोस् mit «imperio sociatorum». — अयस् «Hülfe», von अय्.